

ОСНОВИ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОГО АНАЛІЗУ І РЕДАГУВАННЯ

Мета курсу — поглиблення теоретичної бази підготовки майбутнього фахівця у галузі перекладу та перекладознавства; навчання процедурі оцінювання якості тексту перекладу; вивчення засад редагування перекладів на основі комплексного підходу з урахуванням жанровостилістичних, граматичних, лексичних та прагматичних норм мови перекладу; підготовка до самостійної роботи в якості редактора текстів перекладів українською та англійською мовами.

Міжпредметні зв'язки. Дисципліна «Основи перекладацького аналізу і редагування» пов'язана з вивченням дисциплін «Загальна теорія перекладу», «Стилістика англійської мови», «Практична та порівняльна граматики англійської мови», «Практика перекладу англійської мови».

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування таких компетентностей: знання понятійно-термінологічного апарату дисципліни; здатність характеризувати типи артефактних та ментафактних текстів англійської та української мов та їх лінгвостильові властивості; застосування функціональної моделі перекладацького аналізу тексту; знання та розуміння основних принципів і методів перекладацького аналізу; застосування сучасних методів зіставного та дискурсивного аналізу мовних явищ; дослідження лексичної та граматичної семантики одиниць мови оригіналу і мови перекладу у різностильовому форматі; здатність ідентифікувати одиниці перекладу та формувати тактику їх відтворення у цільовій; здатність редагувати англійські та українські тексти в писемній формі; здатність удосконалити навички інтерпретації текстів; здатність формувати відповідну базу знань для вільного користування англійською мовою у професійних цілях – зокрема для редагування перекладів.

Програмні результати навчання:

знати: рівні перекладу; одиниці перекладу; класифікацію способів перекладу; норму перекладу; термінологічні концепти перекладознавства; дискурс перекладача; трансляціонізми; семантичну та синтаксичну організацію тексту; види інтерференції.

уміти: вживати у перекладі словосполучення, граматичні форми, синтаксичні конструкції, властиві мові перекладу; не вживати під впливом мови оригіналу лексичні одиниці, граматичні форми і синтаксичні конструкції мови перекладу, які відсутні у мові оригіналу; уникати лексичної та граматичної інтерференції: вербалізація, номіналізація, експлікація; професійно користуватися моделями перекладацького процесу; здійснювати перекладацький аналіз текстів, що належать до офіційно-ділового, науково-технічного, публіцистичного та художнього стилів; професійно користуватися методикою перекладу термінологічної лексики; точно й адекватно використовувати граматичні трансформації; точно й адекватно використовувати лексико-граматичні трансформації; точно й адекватно використовувати лексико-семантичні трансформації; редагувати англійські та українські тексти в писемній формі; застосовувати культурологічну інформацію у професійній діяльності та використовувати власний досвід оволодіння іншомовним мовленням у перекладацько-редагувальній діяльності; виявляти та редагувати помилки за всіма типами – логічні, композиційні, лексико-граматичні, синтаксичні та морфологічні; застосовувати усі форми перекладацько-редагувальної практики.

ВОЛОДІТИ: навичками визначати основні положення і принципи перекладацького аналізу; навичками аналізувати фундаментальні концепції перекладознавства та синтезувати набуті теоретичні знання для здійснення адекватного перекладу та перекладацького аналізу широкого кола матеріалів (художні твори, публіцистика, науково-технічна література тощо); навичками застосовувати структурні методи дослідження одиниць всіх рівнів мови і перекладу і визначати структуру та прагматику одиниць тексту; навичками визначати актуальні перекладацькі проблеми тексту та здійснювати адекватний переклад та перекладознавчий аналіз різностильових текстів англійською та українською мовами; навичками досліджувати прагматику тексту оригіналу та тексту перекладу і ідентифікувати семантичну, синтаксичну та функціональну кореляцію вихідного та цільового текстів; навичками інтерпретації текстів.

Зміст навчальної дисципліни:

ЗАСОБИ АДЕКВАТНОГО ПЕРЕКЛАДУ. Поняття рівнів, одиниць, способів перекладу. Еквівалентність та адекватність перекладу. Теорії еквівалентності (P. Newmark, E. Nida, W. Koller). Поняття еквівалентного та адекватного перекладу. Трансляціонізми. Дискурс перекладача. Когезія. Когерентність. Семантична та синтаксична організація тексту. Система лексичних та граматичних засобів когезії. Кореляція засобів когезії в англійській та українській мовах.

ТРАНСФОРМАЦІЙНИЙ ФОРМАТ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОГО АНАЛІЗУ. Інтерференція мови оригіналу у перекладі. Види інтерференції. Типи та функції тексту. Концепції перекладацького аналізу. Перекладацькі трансформації. Етапи процесу перекладу та аналізу. Класифікація перекладацьких трансформацій. Лексичні трансформації. Граматичні трансформації. Лексико-граматичні трансформації. Лексико-семантичні трансформації.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 3,5 кредити ECTS, загальний обсяг 105 годин, 36 годин практичних занять, 55 години самостійної та 14 годин індивідуальної роботи.

Форма семестрового контролю: залік.